

односкладова або двоскладова висхідно-спадна інтонація на основі; *окситонована* (а.п. *b*) – нерухома двоскладова висхідно-спадна інтонація, яка охоплює останній склад основи й флексійний склад; *рухома* (а.п. *c*) – спадна (довга / коротка) інтонація на початковому складі в баритонованих формах й односкладовою висхідно-спадною інтонацією на кінцевому складі (при первісній довготі кінцевого складу); двоскладова висхідно-спадна інтонація на двох останніх складах (при первісній короткості двох останніх складів); односкладова висхідно-спадна інтонація на передостанньому складі (при первісній довготі передостаннього складу й короткості кінцевого складу) в окситонованих формах.

В. Дібо виділяв акцентні типи залежно від похідності / непохідності. Він зазначав, що в **непохідних** – дві акцентні парадигми: *1-а а.п.* – нерухома з постійним наголошенням на корені, *2-а а.п.* – рухома, яка включає два типи словоформ: а) форми з наголосом на флексії, б) форми-*enclitomena*, ненаголошені в більшості фразових позицій, але в абсолютній позиції мають початковий наголос. У **похідних** – три акцентні типи: *тип А* – нерухомим наголосом на корені слова, *тип В* – з нерухомим наголосом на суфіксі, *тип С* – з рухомим наголошенням (= 2-ій а.п.).

С. Пономаренко зазначає, що в дериваційному плані рухомістю / нерухомістю наголосу характеризуються похідні повнозначні слова, тоді як у непохідних така характеристика відсутня, оскільки в сучасній мові вони не мають словотвірної бази. Отже, для характеристики місця наголосу під час словотвірного акту доцільніше використовувати поняття акцентно-дериваційного типу.

Акцентно-дериваційний тип (АДТ) – це модель розміщення наголосу в процесі словотворення в межах словотвірної пари. Тому, можна визначити нерухомі АДТ (АДТ Р, АДТ R, АДТ S, АДТ F, АДТ I), у яких наголос у процесі словотвірного акту не змінює свого положення, залишаючись на тій самій морфемі, та рухомі АДТ (АДТ RF, АДТ RS, АДТ SP, АДТ SF і т.д.).

Серед різноаспектних проблем акцентології важливе місце посідає дослідження закономірностей і висвітлення акцентуації слів різних морфологічних класів, як у діахронії, так і в синхронії. Праці з акцентології становлять значний внесок для розвитку акцентологічної науки та є джерельною базою для дослідження наголошення не лише під час словозміни, а й словотворення.

УДК 37.02:37.091]:061.1

Н.Г. Пономаренко

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ В НІМЕЦЬКОМОВНИХ КРАЇНАХ ЄС

Стаття присвячена забезпеченню якості післядипломної освіти в німецькомовних країнах. З'ясовано, що необхідність забезпечення якості післядипломної освіти закріплено на законодавчому рівні. Встановлено, що в усіх німецькомовних країнах розроблені інструменти, за допомогою яких здійснюється забезпечення якості у цій галузі освіти.

Ключові слова: *якість, післядипломна освіта, інструменти, стандарти забезпечення якості*

В останній час все більшого значення набуває навчання упродовж життя, що призвело до усвідомлення підвищення якості післядипломної освіти. У 2004 році в Німеччині був введений федеральний сертифікат для установ післядипломної освіти «Знак якості LQW2» (Lernorientierte Qualitätssicherung in der Weiterbildung Version 2 (Забезпечення якості післядипломної освіти, орієнтованої на навчання, версія 2)), а в 2007 році запроваджений новий стандарт якості PAS 1037 для установ заочної форми навчання та програм e-learning [42].

Забезпеченню якості післядипломної освіти Австрії приділяється також значна увага. Зокрема, в 2011 році були розроблені рамки якості освіти дорослих (Qualitätsrahmen für die Erwachsenenbildung in Österreich (ÖCERT)), на основі яких здійснюється підтвердження якості та сертифікація установ післядипломної освіти [113].

Згідно Федерального закону про післядипломну освіту Швейцарії (Bundesgesetz über die Weiterbildung) [22] забезпечення та розвиток якості післядипломної освіти повинен бути гарантований з чотирьох аспектів: пропозиції, кваліфікація випускників, навчальні програми та процедура атестації. З цією метою в Швейцарії використовують такі інструменти, як eduQua, ModuQua та інші [230, 231].

Післядипломна освіта в Ліхтенштейні пропонується великою кількістю приватних інституцій. Оскільки в країні не існує розпоряджень щодо забезпечення якості приватних установ післядипломної освіти, ці установи самі несуть відповідальність за забезпечення якості своєї діяльності [48].

Література:

1. Douillet J. Wertevorstellungen bei LQW-Anwendern. *Die Zeitschrift für Erwachsenenbildung*. 2016. № 2. S. 35–37.
2. Qualitätsrahmen für die Erwachsenenbildung in Österreich [Електронний ресурс] URL: <https://oe-cert.at/> (дата звернення: 25.07.18)
3. Bundesgesetz über die Weiterbildung [Електронний ресурс] URL: <https://www.admin.ch/opc/de/official-compilation/2016/689.pdf> (дата звернення: 19.06.18)
4. Швейцарський сертифікат якості для установ післядипломної освіти eduQua [Електронний ресурс] URL: http://www.eduqua.ch/002alc_00_en.htm (дата звернення: 3.06.18)
5. Швейцарський сертифікат якості для установ післядипломної освіти ModuQua [Електронний ресурс] URL: <http://www.moduqua.ch/> (дата звернення: 3.06.18) URL: <https://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/20001860/index.html> (дата звернення: 1.05.18)
6. Eurydice Network. Qualitätssicherung in der allgemeinen und beruflichen Erwachsenenbildung Liechtenstein [Електронний ресурс] URL: https://webgate.ec.europa.eu/fpfis/mwikis/eurydice/index.php/Liechtenstein_de:Qualit%C3%A4tssicherung_in_der_allgemeinen_und_beruflichen_Erwachsenenbildung (дата звернення: 20.05.18)